

Mottó: "...mint ahogyan a gyermekláncfű lánczemei,
úgy kapcsolódnak egymáshoz a mi életeink..."

Gyermekláncfű

A CARITAS SZENT
ISTVÁN SZOCIÁLIS
KÖZPONT
HETILAPJA
VII. ÉVAD 44. SZÁM
OKTÓBER

Mentalhigiénés nap Központunk dolgozóinak

Amikor pár évvel ezelőtt még Orbán Noémi Terapeutánk tanácsára elkeztük a „kikapcsolós” napokat Központunkban, nem hittük volna, hogy valamikor milyen hálásak leszük ezekért a napokért. Ez külföldön természetes, nálunk Romániában luxus. Miért???

Gondolom, mert így voltunk nevelve. Mert a munkahely nem szórakoztató hely, nem azért járunk dolgozni, hogy nevetgéljünk, jól érezzük magunkat, hanem hogy... mondanák azok, akik a régi felfogás szerint gondolkoznak. A látásmód és régi felfogás azonban változott.

A mentálhigiénia azért szükséges, mert az egyén személyiségét és közösségi kapcsolatát erősebbé, fejlettebbé teszi. Sokkal kiegyensúlyozottabbak, összetettebbek az olyan munkacsoportok, ahol a megszokott feladat teljesítése mellett, az emberek közös kikapcsolódáson, közös szeretetszolgálaton vesznek részt.

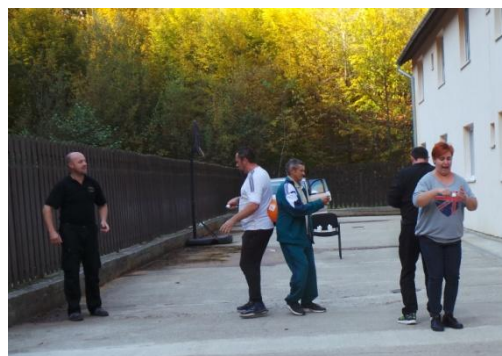
Az élet egyik szépsége az,
hogy bár sok mindent elveszíthetsz,
de azt sosem, amit te adtál
másoknak. Amint ezt megérted,
rájössz, hogy életed valódi
minősége azok szívdobbanásában
rejlnek, akik hálásak azért,
hogy te létezel.

A szeretet
gyönyörű szó,
szépérzés
Mely összefog
kezeket, összefog
lelkeket,
S gyógyítja az élet
által okozott
sebeket.

Központunk életében is nagyon nagy szükség van az ilyen napokra. Idén október 15-én sikerült egy ilyen napot tartunk. Ebben az évben a helyszínt a Gyermekvédelem Feketeerdei háza biztosította. Itt délelőtt folyamán Rafaella nővér tartott rövid beszámolót azon képzésről, melyen 18-25 szeptemberében vett részt Székelykeresztúron, melynek témája „Let s stop drugs” a fiatalok drogproblémájára hívta fel a figyelmet hazánkban. Ezt követően több csapatépítő játék következett, majd a jól megérdemelt ebéd.

Délután az egymásra figyelést, az érzések szavak nélküli kimutatását próbáltuk gyakorolni kisebb sikerrel párokba szerveződve. A nap csúcaként Sándor kollégánk néhány vidám feladattal mozgatta meg a társaságot.

Végül a napot egy vidám ajándékozással zártuk, amely zsákba-macska volt, ugyanis sem az nem tudta aki adta, sem aki fogadta, hogy mit is fog kapni. Nagyon jól nevtünk ezeken a játékokon.

Hálásan köszönjük Rafaella nővérnek a sok előkészületet, Sándornak a játékokat, mindenkinek a jókedvet és az igazi kikapcsolást. Gondolom mindenki nevében mondhatom, hogy nagyszerű napunk volt!

Nem utolsó sorban nagy köszönet Kiss Erika pszichológusnőnek, hogy vállalta a gyerekek felügyeletét, mindaddig, amíg mi kikapcsoltunk. Hálásan köszönjük neki is a fáradságát!

